

Kansan Raamattuseura

Tuija Pennasen ja
Pietarin katulapsityön lähettäjäpiiri
PL 48, 08101 LOHJA
puh. 0207 681 611
www.pietarinkatulapset.fi
lahettajaosasto@sana.fi (os. muutokset)
tuija.pennanen@sana.fi (työhön liittyvät)

Huhtikuu 2018

Hyvä lasten ystävä!

Tervehdys jälleen Pietarista! Maaliskuisella matkallamme olimme päiväkeskuksessa ja perhekeskuksessa. Meidän oli tarkoitus käydä myös eräässä kummiperheessä, jossa on kahdeksan lasta, mutta perhe oli flunssan kourissa. Perheen 15-vuotiaalla tyttärellä on vauva, jonka tyttären äiti on adoptoinut itselleen. Tytär ei huolehdi lapsestaan, vaan viettää suuren osan ajasta kadulla.

Päiväkeskuksessa oli hiljaista, sillä lapset olivat aamulla lähteneet viideksi päiväksi maalle hiihtämään Pihkovan alueella sijaitsevaan luostariin, jonka yhteydessä on turvakodin tyyppinen lasten keskus. He ovat käyneet siellä usein ennenkin, ja vierailu merkitsee heille elämistä isossa kollektiivissa, työtä ja rukousta. Jälkeenpäin kuulin, että matkasta oli tullut suuri seikkailu; lapset joutuivat kulkemaan kymmenisen kilometriä jalan talvisen metsän läpi. He selvisivät koitoksesta yhteisvoimin osoittaen ystävyyttä ja aikuisten tottelemista.

Vaikeuksia koulussa

Päiväkeskuksen monilla lapsilla on suuria kouluvaikeuksia. 14-vuotiaat sisarukset Polina ja Sasha eivät mitenkään selviä 8. luokasta. Polinasta kerroin lokakuun kirjeessä. Hänen veljellään Sashalla (kuvassa) oli varhaislapsuudessa aivokalvontulehdus, joka on vaikuttanut hänen kykyynsä painaa asioita mieleen, ajatella nopeasti ja analysoida asioita. Sasha leikkii vielä pienempien kanssa ja nauttii ainoastaan piirtämisestä ja savitöistä. Poika yrittää kovasti hoitaa läksynsä, mutta ei millään selviä niistä. Polinan tilanne on parempi, mutta hän ei välitä opiskelemisesta ja hänen älyllinen tasonsa ei vastaa 8. luokkaa.

Lapset eivät pärjää tavallisessa peruskoulussa, mutta äiti ei suostu siirtämään heitä erityiskouluun. Hänen mielestään lapset ovat lahjakkaita ja heidät pitäisi panna taidekouluun. Äiti ei suostu ymmärtämään, ettei se ole mahdollista. Äidin kanssa keskustellaan päivittäin ja sosiaalityöntekijät ovat käyneet monta kertaa koulussa neuvottelemassa opettajien kanssa. Äidin härkäpäisyyden vuoksi ongelmaa ei ole pystytty ratkaisemaan. Äidin ja lasten välit ovat muutenkin ongelmalliset. Äidillä on vaativa työ eikä hänellä ole tarpeeksi aikaa lapsille eikä aina halukaan huolehtia heistä.

Ekaluokkalaisen mutta jo 9-vuotiaan Mishan tilanne on myös vaikea. Poika ei pärjää koulussa ja hänet pitäisi siirtää erityiskouluun, mutta tässäkin äiti haraa vastaan. Hänen mielestään poika ei voi mennä «tyhmyreiden» kouluun. Työntekijät keskustelevat asiasta äidin kanssa, kun hän on selvin päin, ja ovat yhteydessä kouluun.

9-vuotias Mustafa

Päiväkeskuksen Nina-johtaja kertoo Mustafosta:

”Keskuksemme ehdoton aarre on tarinoiden keksijä ja haa-veilija, verraton esiintyjä, iloinen ja hyväntahtoinen Mustafa. Maaliskuussa poika täytti 9 vuotta ja on 3. luokalla.

Mustafo muutti veljensä Muson ja äitinsä kanssa muutama vuosi sitten Tadžikistanista Pietariin. Pojat ovat saaneet Venäjän kansalaisuuden ja käyvät hyvää peruskoulua. Marraskuussa pojat saivat pikkuveljen, Muhamotin. Lasten isä on asunut Pietarissa jo pitkään ja hänkin on saanut kansalaisuuden. Perhe elää suuressa aineellisessa ahdingossa. Äiti hoitaa vauvaa kotona, ja isä elättää suurta perhettä.

Pojille päiväkeskus edustaa keidasta suurkaupungin ahdistavassa arjessa, jossa oman lisänsä vaikeuksiin tuottaa ihmisten vaihteleva suhtautuminen maahanmuuttajiin. Meidän yhteisössämme Mustafon on hyvä ja turvallinen olla. Hänen ei tarvitse olla koko ajan varuillaan ja pelätä ympäristön reaktioita. Keskuksessa eletään kristillisten arvojen mukaan, ja täällä jokaisen lapsen on helppo olla.

Parhaiten Mustafa viihtyy teatteristudiolla. Siellä hän on sankari. Hän pystyy hetkessä muuttumaan pelottavasta pahantekijästä kiltiksi nalleksi tai herttaisesta punkerosta sirkuksen voimamieheksi. Kaikki onnistuu häneltä. Hän on tavattoman notkea ja liikunnallisesti lahjakas ja hyvä ymmärtämään kulloinkin esittämänsä hahmon luonteen. Mustafon ei tarvitse edes keksiä mitään esittäessään jotakin hahmoa, koska hänen omassa luonteessaan on niin monta puolta.

Mustafo on hyvin rauhantahtoinen poika. Vaikka hän tulee tiukan islaminuskoisesta perheestä, hän suhtautuu kunnioittavasti toisuskoiisiin. Tästä saimme todistuksen retkellämme Pihkovan alueen luostariin, jossa kaikki perustuu ortodoksisuuteen. Vaikka jotkut kävijät suhtautuivat Mustafoon pilailleen ja jopa halveksivasti, poika ei antanut sen vaikuttaa itseensä. Hän antaa yhä uudestaan anteeksi ihmisten virheet ja ymmärtämättömyyden.

Savipajassa Mustafo työskentelee toisinaan ahkerasti ja keskittyneesti, mutta on useimmiten puhelias ja toimeton. Pojassa on monta puolta. Joskus hän on ovela, voi huijata ja sepittää jotakin, mitä ei oikeasti tapahtunut. Hän saattaa tapella ja sanoa jotakin loukkaavaa, mutta lapset eivät suutu häneen, koska poika pyytää heti anteeksi aseistariisuvasti hymyillen. Sellainen on meidän Mustafa.”

Perhekeskuksen nukketatteria

Perhekeskuksessa oli jälleen askarreltu, mikä näkyi seinillä ja katosta riippuvissa esineissä. Isot nuket odottivat esitystä laupiaasta samarialaisesta. Huhtikuun perhejuhlassa se saa ensiesityksensä. Larisa-johtaja kertoi, että äidit ovat hyvin innoissaan nukeista. Omien sanojensa mukaan he unohtivat arjen ongelmat niitä askarrellessaan ja kuvitellessaan, miten lapset hämmästyisivät nuket nähdessään.

Kaikki elävät nyt perhejuhlan ja myös pääsiäisen odotuksessa.

Seuraava Pietarin matkamme on pääsiäisenä. Venäjällä juhlaa vietetään viikkoa myöhemmin.

Jumalan hyvyys ja rakkaus ympäröiköön sinua!

Toija Ruuska

